

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/80/2016
Identifikačné číslo spisu:	7298899004
Dátum vydania rozhodnutia:	22.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7298899004.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Ing. L. O., bývajúceho v G., T. XX, zastúpeného JUDr. Jozefom Göblom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie v Košiciach, Jantárova 30, proti žalovaným 1/ RSDr. S. D., bývajúcemu v G., H. XX a 2/ MILABEL, a. s. v likvidácii (predtým Media Max a. s.), so sídlom v Záhorskej Vsi, Malá ulička 5, o uloženie povinnosti uverejniť tlačovú opravu nepravdivých a pravdu skresľujúcich údajov, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 29C/35/1998, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. novembra 2015 sp. zn. 9Co/116/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobcu o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) označeným uznesením potvrdil opravné uznesenie Okresného súdu Košice II (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) zo 4. decembra 2014 č. k. 29C/35/1998-702, ktorým bol opravený výrok uznesenia Okresného súdu Košice II zo 14. augusta 2009 č. k. 29C/35/1998-585 tak, že súd ukladá poplatkovú povinnosť za odvolanie 66 eur L., nar. XX. M. XXXX, T.. Potvrdenie opravného uznesenia odôvodnil jeho vecnou správnosťou poukazujúc na to, že žiadne zo skutočností uvádzané žalobcom v odvolaní proti opravnému uzneseniu neboli spôsobilé spochybniť jeho správnosť. Na doplnenie uviedol, že proti rozsudku prvoinštančného súdu z 11. júna 2009 o zamietnutí žaloby podal odvolanie žalobca, preto pokiaľ v uznesení o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok za odvolanie bola táto povinnosť uložená žalovanému 1/, ktorý odvolanie nepodal, išlo o zrejmu nesprávnosť, keď správne mal byť v tomto uznesení uvedený ako poplatník žalobca.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“). Dovolanie odôvodnil zmätočnosťmi vadami konania, ďalej tzv. inou vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a nesprávnym právnym posúdením veci. Žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu spolu s rozhodnutím prvoinštančného súdu pre zmätočnosť zrušil.

3. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len

„C. s. p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však dovolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“). Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C. s. p. o spravodlivej ochrane porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a 2 C. s. p.), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

4. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná i po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O. s. p., § 35 C. s. p. i nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z. z.), po zistení, že dovolanie bolo podané včas aj naň oprávnenou osobou, skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, či dovolanie je procesne prípustné a dospel k záveru, že ho treba odmietnuť.

5. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

6. V preskúmvanej veci dovolateľ napadol dovoláním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené opravné uznesenie prvoinštančného súdu. Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O. s. p.

7. Prípustnosť dovolania podľa § 239 O. s. p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Nejde totiž ani o jeden z prípadov prípustnosti dovolania uvedených v tomto ustanovení.

8. Dovolací súd z úradnej povinnosti preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 ods. 1 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení.

9. Za nedôvodnú považoval dovoláciu námietku žalobcu o prekážke rei iudicata brániacej vydaniu opravného uznesenia. Žiadna takáto prekážka vydaniu opravného uznesenia nebránila. V ustanovení § 164 O. s. p., ktoré primerane platí aj pre uznesenie, sa výslovne uvádza, že súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejmé nesprávnosti. Uvedené znamená, že predmetom opravy môže byť aj právoplatný rozsudok, resp. právoplatné uznesenie.

10. Ani samotné opravné uznesenie a potvrdenie tohto uznesenia odvolacím súdom nemožno považovať za vadu konania, majúcu za následok odňatie možnosti žalobcu konať pred súdom. Z obsahu spisu bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že v uznesení o uložení poplatkovej povinnosti zaplatiť súdny poplatok za odvolanie bol nesprávne označený za poplatníka žalovaný 1/, ktorý žiadne odvolanie nepodal, hoci správne mal byť za poplatníka označený žalobca, ktorý odvolanie podal. Súd prvej inštancie preto správne postupom podľa § 164 O. s. p. túto zrejmu nesprávnosť odstránil a odvolací súd správne opravné uznesenie potvrdil.

11. Dovolací súd poznamenáva, že neprihliadal na tú časť podania (dovolania) žalobcu, ktorou žalobca uplatnil námietku zaujatosti proti sudcovi najvyššieho súdu JUDr. Rudolfovi Čirčovi - predsedovi senátu 6 C - a aj proti ostatným členom senátov najvyššieho súdu, ktorí sa podieľali na rozhodnutiach najvyššieho súdu sp. zn. 6 Cdo 139/2013, 6 Cdo 282/2013 a 6 Cdo 98/2015, a nepredložil vec na rozhodnutie o takejto námietke. Označená časť podania žalobcu totiž nespĺňala náležitosti námietky zaujatosti, keďže v nej nebol uvedený dôvod, pre ktorý by mal byť sudca vylúčený a kedy sa žalobca o dôvode vylúčenia dozvedel. Ustanovenie § 15a ods. 3 O. s. p. výslovne uvádza, že na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti námietky zaujatosti, súd neprihliadne; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Pokiaľ by dôvodom námietky zaujatosti mal byť postup a rozhodovanie označeného sudcu a ďalších členov senátu v dovolacích konaniach o iných dovolaniach žalobcu, ani na takúto námietku zaujatosti by v zmysle § 15a ods. 5 O. s. p. nebolo možné prihliadať a predkladať ju na rozhodnutie.

12. Vzhľadom na neprípustnosť dovolania sa dovolací súd nemohol zaoberať ostatnými námietkami uvedenými dovolateľom v podanom dovolaní.

13. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

14. Keďže predmet dovolacieho konania sa týkal poplatkovej povinnosti žalobcu, neprichádzalo do úvahy rozhodovanie dovolacieho súdu o nároku na náhradu trov dovolacieho konania. V časti konania, v ktorej sa rieši poplatková povinnosť strany sporu, vystupuje totiž len táto strana, preto z povahy veci je rozhodovanie o náhrade trov vylúčené.

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.